

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος προς μαθητές: Η πνευματική ζωή προϋποθέτει αγώνα και προσπάθεια

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος τέλεσε την Ακολουθία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Φαρσάλων το πρωί της Παρασκευής 13 Μαρτίου 2026. Στην ιερά ακολουθία μετείχαν μαθητές και μαθήτριες των σχολικών

μονάδων της Ενορίας, συνοδευόμενοι από τους διευθυντές και τους εκπαιδευτικούς τους.

Στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τους διευθυντές, τους εκπαιδευτικούς και όλους τους παρευρισκομένους για την παρουσία τους στον Ιερό Ναό, προκειμένου να συμμετάσχουν στην Ακολουθία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, η οποία αποτελεί μία από τις σημαντικότερες ακολουθίες της περιόδου της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Αναφερόμενος στο νόημα της περιόδου αυτής, τόνισε ότι η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, η οποία αρχίζει από την Καθαρά Δευτέρα και ολοκληρώνεται το Σάββατο του Λαζάρου, αποτελεί μια ιδιαίτερα καθοριστική περίοδο για την πνευματική ζωή των πιστών. Μέσα από την περίοδο αυτή, όπως σημείωσε, η Εκκλησία προσφέρει στον άνθρωπο την ευκαιρία να αναζητήσει τον εσωτερικό του κόσμο, να επανεύρει το «αρχαίο κάλλος» της ψυχής του και να απομακρυνθεί από τις μικρότητες, τις δυσκολίες και τις εντάσεις της καθημερινότητας. Πρόκειται, όπως υπογράμμισε, για την πεμπτουσία της πνευματικής ζωής της Εκκλησίας, έναν αγώνα κατά τον οποίο ο άνθρωπος καλείται να αγωνιστεί ώστε να γίνει καλύτερος.

Στη συνέχεια εξήγησε ότι η νηστεία δεν περιορίζεται μόνο σε μια αλλαγή των διατροφικών συνηθειών ή στη στέρηση ορισμένων τροφών, αλλά αποτελεί κυρίως πνευματική στάση ζωής. Νηστεία, όπως ανέφερε, είναι η προσπάθεια του ανθρώπου να συγκεντρώσει τον εαυτό του, τον λογισμό και τη διάθεσή του, ώστε να μπορέσει να ενωθεί αληθινά με τον Θεό και με τους άλλους ανθρώπους, όχι επιφανειακά ή προσχηματικά.

Ο Σεβασμιώτατος έκανε επίσης αναφορά στην παραβολή του Ασώτου Υιού, η οποία προβάλλεται ιδιαίτερα μέσα από τους ύμνους της περιόδου. Υπενθύμισε την ιστορία του νεότερου υιού, ο οποίος έλαβε την περιουσία του πατέρα του, την σπατάλησε και κατέληξε σε μεγάλη ένδεια και εγκατάλειψη. Μέσα από την πνευματική ερμηνεία της παραβολής, εξήγησε ότι ο πατέρας συμβολίζει τον ουράνιο Πατέρα, ενώ η περιουσία που δόθηκε στον άνθρωπο είναι τα χαρίσματα και οι δωρεές του Θεού. Ο άνθρωπος καλείται να καλλιεργεί αυτά τα χαρίσματα, να τα αυξάνει και να μην τα χάνει μέσα στην πορεία της ζωής του.

Απευθυνόμενος ιδιαίτερα στους μαθητές, τόνισε ότι όπως η πρόοδος στη γνώση και στην εκπαίδευση απαιτεί κόπο, μελέτη και συνέπεια, έτσι και η πνευματική ζωή προϋποθέτει αγώνα και προσπάθεια. Όποιος αγωνίζεται περισσότερο, σημείωσε, θα δρέψει και περισσότερους καρπούς.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ακόμη στην ανάγκη ο άνθρωπος να διαθέτει σύνεση και ωριμότητα, ώστε να διαχειρίζεται σωστά τη ζωή του. Όπως ανέφερε, είναι φυσικό να υπάρχει και η χαρά και η διασκέδαση στη ζωή των νέων, όμως χρειάζεται ισορροπία και υπευθυνότητα. Παράλληλα υπογράμμισε ότι οι σχέσεις των ανθρώπων πρέπει να περνούν μέσα από τη σχέση με τον Θεό, ώστε να χαρακτηρίζονται από αγάπη, αποδοχή, φροντίδα και αληθινή κοινωνία.

Τέλος, αναφέρθηκε στην επιστροφή του Ασώτου Υιού στην πατρική οικία, επισημαίνοντας ότι η εικόνα αυτή αποτελεί υπόμνηση για κάθε άνθρωπο που απομακρύνεται από τον Θεό. Όπως ο άσωτος υιός επέστρεψε στον πατέρα του, έτσι και ο άνθρωπος καλείται πάντοτε να επιστρέφει στην αγκαλιά του Θεού. Η περίοδος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, κατέληξε, αποτελεί μια ευκαιρία επανατοποθέτησης του ανθρώπου στη ζωή του Θεού και στη ζωή των συνανθρώπων του.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ευχήθηκε σε όλους να αγωνίζονται με φιλοπονία και φιλοτιμία στον πνευματικό αυτό αγώνα, ώστε να καρποφορήσει μέσα τους η πνευματική ανανέωση. Στη συνέχεια έδωσε τις απαραίτητες οδηγίες προς όσους μαθητές είχαν προετοιμαστεί να προσέλθουν στο Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας.

